

SYLVIA REIJBROEK

KLEUREN VANUIT DE ZIEL

WEELDE — Wie in sprookjes gelooft, moet eens langgaan in Galerie 'Kunst vol Leven' van Sylvia Reijbroek (55). Het is een plek waar je kan verdrinken in kleuren en verhalen die de kunstenaars met verve op het canvas zet. Maar vergis je niet, het sprankelende licht dat Sylvia op haar schilderijen toetst, getuigt soms van donkere dagen. "De kunst is om daar op een positieve manier mee om te gaan."

Tekenen kon Sylvia al op jonge leeftijd. "Nog voor ik kon schrijven", zegt ze. "Mijn hoofd zat toen al vol met sprookjes. Ik zie me nog als kind van vijf met een schetsboekje op schoot verdwijnen in die fantastische wereld. En dat doe ik vandaag nog altijd: sprookjesachtige verhalen op papier zetten. Toen een lerares me aan het werk had gezien en geïnteresseerd was in wat ik kon, sloeg de paniek toe. Ik dacht dat ik naar een tekenschool zou moeten en dat wilde ik niet. Gelukkig hoefde dat niet, ik mocht mijn eigen verhalen blijven vertellen. De techniek van het schilderen leerde ik op mezelf, met vallen en opstaan. Ik ervaar dat nu als een voordeel. Doordat ik geen specifieke opleiding heb gehad, heb ik altijd vanuit mijn gevoel kunnen schilderen."

VAN ONRUST NAAR RUST

Toch wachtte Sylvia tot haar tweeënveertigste om met haar talent echt iets te gaan doen.

Sylvia: "Ik heb vier kinderen grootgebracht en werkte in de modesector. Dan blijft er weinig tijd over om te schilderen. Bij de geboorte van de tweeling gaven mijn ouders me destijds een schildersezel. Dat was voor mij het signaal dat ik niet langer moest wachten. Mijn eerste onderwerp was een kerkuil. Ik was er zo blij mee dat het gelukt was dat ik uit de kamer rende en riep: ik kan schilderen! Daarna is de ellende begonnen. Er woedde in mij een felle strijd tussen wat ik wilde en wat ik kon. Ik ben van nature hoogsensitief en onrustig. De verhalen in mijn hoofd kwamen nooit snel genoeg op papier, het moest altijd gisteren al klaar zijn. Bovendien ontstond alles in mijn fantasie, waardoor ik met anatomie en vormgeving wel eens in de knoei kwam. Ook de kleurencombinaties waren soms op het randje maar dat vond ik eigenlijk best spannend. Vandaag schilder is veel bewuster. Ik beheers intussen de technieken van olieverf en acryl en mijn ideeën worden nu zichtbaar op de manier zoals ik ze in gedachten had. Dat is een hele geruststelling."

VAN DE HEL NAAR HET PARADIJS

Neen, niet in levende lijve, Sylvia legt die weg af via haar schilderijen. In de galerij in Weelde hangen ze met tientallen bij elkaar. Het is een explosie van kleuren en flonkerend licht. Eén van haar laatste werken is een schilderij met als thema: waar is de vrouw in religie? Sylvia: "Ik stel me voortdurend vragen maar in

"DOORDAT IK GEEN SPECIFIEKE OPLEIDING HEB GEHAD, HEB IK ALTIJD VANUIT MIJN GEVOEL KUNNEN SCHILDEREN."

het dagelijks leven kan ik die niet altijd kwijt of ze worden niet begrepen. In mijn schilderijen krijg ik wel antwoorden. De vraag over de vrouw in religie was best dwingend en toen ik het schilderij opzette, brandde vooral het vlammend rood van de hel. Als ik er vandaag naar kijk, zie ik er een paradijselijke schoonheid in. Het is veel minder agressief, hoewel het oorspronkelijk wel zo bedoeld was. Mijn schilderijen zijn geen plaatjes, ik weet van elk met welke betekenis ik ze heb gemaakt. Ik kan uit mijn werk ook echt mijn gevoelsperiodes afleiden. Vroeger waren rood en oranje de hoofdtoon. Mensen zagen daar passie in maar voor mij was het frustratie en boosheid. Nu overheersen groen, blauw en goud."

DE MAGIE VAN DE ELEMENTEN

Of Sylvia in haar werk een rode draad ziet, iets wat elke keer terugkomt? Sylvia: "Wortels en bomen, op één of andere manier komen die altijd terug. Vuur, water en lucht ook wel. Samengevat dus de vier oerelementen. Als kunstenaar ga je toch iets dieper en moeilijker over de dingen nadenken. Je kunt niet creatief zijn als je op automatische piloot staat. Als er mensen in de galerij komen en een werk leuk vinden, is het omdat ze het begrepen hebben. Uiteraard heeft het schilderen voor mij ook een commerciële kant, ik moet er de kost mee verdienen. In de galerij verkoop ik ook interieurspullen die met prints van mijn werk zijn bedrukt en werken van andere kunstenaars. Ik heb een lange weg afgelegd en het leven is zeker niet altijd een sprookje geweest. Maar met wat ik vandaag doe, kan ik daar wel een sprookje van maken."

Tekst: Suzanne Antonis

Foto's: Suzanne Antonis en Sylvia Reijbroek

MEER INFO:

www.galeriekunstvolleven.be

Sylvia Reijbroek
GALERIE

Nieuwstraat 33a
Baarle-Nassau (Nederland)

Nieuwstraat 3
Baarle-Hertog (België)

Weeldestraat 52-54
Weelde (België)

Kunst vol Leven

0031 682 694 273
www.galeriekunstvolleven.be